

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
23 У.5571/16
14.07.2016. године
Београд

Управни суд, и то судија Стево Ђурановић, као судија појединац, решавајући по тужби тужиоца, из против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја акта 07-00-00814/2016-03 од 16.03.2016. године, у предмету информација од јавног значаја, дана 14.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужилац је дана 24.03.2016. године доставио туженом тужбу за покретање управног спора, којом је оспорио акт туженог органа број: 07-00-00814/2016-03 од 16.03.2016. године. Тужени је с позивом на одредбу члана 56. став 6. Закона о општем управном поступку наведену тужбу доставио Управном суду дана 01.04.2016. године и она је у Управном суду заведена под пословним бројем 23 У 5571/16.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост акта туженог органа број: 07-00-00814/2016-03 од 16.03.2016. године, којим тужени орган обавештава тужиоца у вези са његовим обраћањем туженом од 29.02.2016. године, у коме коментарише поступање Управног суда у поступку по тужби тужиоца поднетој ради поништаја закључка повереника 07-00-04706/2015-03 од 17.12.2015. године, као и наведени закључак, да је тим закључком туженог одбачена, због ненадлежности, његова жалба изјављена туженом 07.12.2015. године. Даље се наводи да је против закључка тужилац поднео тужбу Управном суду, да је поступајући по истој Управни суд донео решење 1 У 275/16 од 02.02.2016. године, којим је наложио тужиоцу да тужбу уреди, те да имајући у виду наведено, коментарисање предметног закључка туженог као и поступање Управног суда, ван наведеног судског поступка тужени сматра беспредметним. У тужби наводи да Закон о слободном приступу информацијама о јавног значаја омогућава, да грађани могу да остваре делотворну контролу државних органа и судских органа, односно да се могу ефикасно супроставити, без великих трошкова разним злоупотребама које омогућава функција органа власти. У тужби није наведено у ком правцу и обиму предлаже поништај оспореног акта.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), прописано је да се у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став 1.). У управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних акта којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став 2.). Суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став 3.). Одредбе овог Закона које се односе на управни акт, примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор (ств 4.).

Одредбом члана 4. истог Закона, прописано је да је управни акт појединачни правни акт, којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

По налажењу Управног суда, оспореним актом тужиоцу је одговорено на његово обраћање туженом од 29.02.2016. године насловљеном као "Тестирање суда-обавештење". По оцени суда имајући у виду садржину наведеног акта туженог органа, који је тужбом оспорен, у коме је изнето мишљење туженог у погледу тужиочевог коментарисања поступања Управног суда и закључка туженог 07-00-04706/2015-03 од 17.12.2015. године, несумњиво произлази да се не ради о ствари у којој је решавано о одређеном праву или обавези тужиоца.

Како је тужилац поднео тужбу против акта који не представља коначни управни акт, нити неки други акт из члана 3. Закона о управним споровима, о чијој се законитости може одлучивати у управном спору, Управни суд је, с позивом на одредбу члана 26. став 1. тачка 2. истог закона, тужбу одбацио као недозвољену.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.07.2016. године, 23 У. 5571/16

Судија
Стево Ђурановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења тужилац има право приговора посебном већу Управног суда, у року од 8 дана од дана доношења решења.

